

Τιμόθεος Κυριακόπουλος, Χίος ιερομόναχος ἐφιλοπόνησε προῶγων ἡν τῆς Χριστιανικῆς κατηχήσεως, ἐκδοθεῖσαν ἐν Βενετία 1759.

Κοσμᾶς Ἐπιδάυριος, ἀρχιμυηδρίτης τῆς ἐν Ἄθωνι μεγίστης Λαύρας, ἀνὴρ πεπαιδευμένος καὶ θερμὸς τῆς ἐθνικῆς δόξης ζηλωτῆς συνέστησε διὰ τοῦ ἐκ Θάσου Δούκα Σωτήρη Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον ἐν Ἄθωνι, ἐκ τῶν πιεστηρίων τοῦ ὁποίου ἀπελύθη ἐν ἔτει 1759 ἡ ὑπὸ Καυσοκαλυβίτου φιλοπονηθεῖσα Ἐκλογή τοῦ Ὑαλιηγίου, ἐν ἣ προτάσσεται ἑλληνιστὶ προσφώνησις τοῦ Κοσμᾶ εἰς τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον.

Νεράντζιος Ματραπεζόπουλος, Σιατιστεύς ἐχρημάτισεν ἐπὶ πολὺ προεστῶς ἐν τῇ αὐτοῦ πατρίδι, καὶ μετέφρασεν ἐκ τῆς τουρκικῆς τὸ *Κοράριον*.

Ἰάκωβος Βαλιούλιας, ἐξ Ἰωαννίνων, ἱερεὺς, συνέγραψε διὰ στίχων βίον Γρηγορίου μητροπολίτου Ἰωαννίνων.

Διονύσιος Τραπεζούντιος, ἀρχιεπίσκοπος Χαλδίας. Ἀκμάζων περὶ τὸ ἔτος 1760 συνέγραψεν Ἱστορίαν τοῦ Σουμελά, τυπωθεῖσαν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐν ἔτει 1769, καὶ τινὰ ἰδιόμελα εἰς τοὺς ἀγίους Βαρνάβαν καὶ Σωφρόνιον, συνεκδοθέντα τῇ ὑπὸ Καυσοκαλυβίτου συνταχθείσῃ ἀκολουθίᾳ.

Μεθόδιος Ὀλυμπιώτης, ἱερομόναχος ἐξ Ἀγυαῖς. Ἐχρημάτισεν ἐφημέριος τῶν ἐν Βρατισλαβία ὀρθοδόξων, καὶ μετήνεγκεν εἰς τὴν ἀπλοελληνικὴν Κατήχησιν Κυλλίου Ἱεροσολύμων, ἐκδοθεῖσαν ἐν Λειψία τῷ 1766 μετὰ τινων ὑποσημειώσεων καὶ μικρᾶς ἐρμηνείας τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως.

Ἀλέξανδρος Χύνας, ἀπεβίωσεν ἐν Βουκουρεστίῳ τῷ 1760, καὶ συνέθετο νομικὸν τι σύγγραμμα.

Χριστοφόρος Ἄρτινός, μοναχός. Ἐγενήθη ἐν Ἄρτῃ τῷ 1730, καὶ ἤκουσεν Εὐγενίου ἐν Ἄθωνι καὶ Κωνσταντινουπόλει, ὕστερον δ' ἐχρημάτισε διδάσκαλος τῶν ἀνεψιῶν τοῦ πατριάρχου Σεραφεῖμ, πεμφθεὶς κατόπιν διδάσκαλος ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ. Ὑστερον ἐνδυσθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ Νέᾳ Σκῆτῃ, μετέβη εἰς τὴν τοῦ Προδρόμου, ἄνω τῆς μονῆς τῶν Ἰσῆρων, ὅπου συνέγραψε διάφορα μελωδικὰ ἄσματα, καὶ σύνοψιν πάντων τῶν ἱερῶν κανόνων.

Σταμάτιος Παπᾶς ἐκ Κουρνοφωλεᾶς ἐδίδαξεν ἐν Ἀνδριανουπόλει (1738), καὶ ἀπέθανε τῷ 1763, συγγράψας Γυμνάσιον ἀπερίεργον.

Θεοφάνης Ναουσαῖος ἱερομόναχος, ἔγραψε μεγαλυνάρια εἰς τὸ ἱερὸν Λείψανον τοῦ ἀγίου Θεοφάνους, τυπωθέντα ἐν τέλει τῆς ἐν Βενετία